
[2006-21-RE](#)

CAUSA 2006-21-RE

Número de registre 428-2006. Recurs d'empara

AUTE DEL 20 DE NOVEMBRE DEL 2006

BOPA núm. 87, del 29 de novembre del 2006

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 28 de setembre del 2006 per la representació processal del Sr. J. M. D., mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 28 de juliol del 2006 i l'aute del 7 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la lesió dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa del recurrent, que anul·li la sentència objecte de recurs i repositi el recurrent "en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries que portin a aquest fi";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 27 d'octubre del 2006;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

El 18 d'abril del 2006, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. J. M. D. com a responsable penal, en concepte d'autor, d'un delictes major d'agressió sexual constitutiva de violació, d'un altre delictes major d'amenaques de mort condicionals i de les contravencions penals de lesions doloses i vexacions, amb la circumstància agreujant de situació de fet equivalent al vincle matrimonial a les penes :

“- SET ANYS DE PRESÓ I EXPULSIÓ durant VINT ANYS del Principat pel delictes major de l'article

- UN ANY DE PRESÓ pel delictes major de l'article 140.2
- UN MES D'ARREST DIARI PARCIAL per la contravenció penal de l'article 478.1
- QUINZE DIES D'ARREST DIARI PARCIAL per la contravenció penal de l'article 476.2
- Així com al pagament de les despeses processals causades."

Segon

La representació processal del Sr. J. M. D. va presentar un recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Corts esmentada.

En aquest escrit, l'apel·lant va demanar la incorporació amb efectes probatoris dels informes de dos metges de reconegut prestigi i el d'un psicòleg.

Tercer

El 30 de maig del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què denegava la pràctica de les proves sol·licitades per aquesta part, atès que no entraven en cap dels supòsits previstos en l'article 201 del Codi de procediment penal.

El recurrent va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra l'aute esmentat, i el 15 de juny del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va considerar que com que no es tractava d'una resolució que posés fi al procediment no es podia admetre a tràmit.

Quart

El 28 de juliol del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va estimar parcialment el recurs d'apel·lació, va revocar parcialment la sentència recorreguda, va absoldre el condemnat del delictes major d'amenaques de mort i va confirmar la resta de pronunciaments de la sentència apel·lada.

Cinquè

La representació processal del Sr. J. M. D. va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra la decisió de segona instància de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per tal com va considerar que la denegació de la prova documental sol·licitada en segona instància li hauria vulnerat els seus drets a la jurisdicció i a la defensa.

Sisè

El 7 de setembre del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Setè

El 28 de setembre del 2006, la representació processal del Sr. J. M. D. va presentar un recurs

d'empara en què, en primer lloc, manifestava que va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra l'aute que denegava la seva demanda de proposta de proves, d'acord amb l'article 18.2 de la Llei transitòria de procediments judicials i que el Tribunal Superior de Justícia va fer cas omís d'aquesta disposició que legitima la interposició de l'incident esmentat.

Així mateix, aquesta part manifesta que la Llei transitòria esmentada no preveu que una sol·licitud de nul·litat d'actuacions pugui o no ser admesa a tràmit. Per aquests motius, el Tribunal Superior de Justícia hauria vulnerat el dret a la jurisdicció, el dret a un procés degut i el dret a la defensa del recurrent.

En segon lloc, aquesta part estima que la denegació de la pràctica de les proves sol·licitades en l'escrit de recurs d'apel·lació ha vulnerat de manera greu els drets fonamentals anteriorment esmentats. Segons el parer d'aquesta part, tal com ho preveu l'article 201 del Codi de procediment penal, el Tribunal Superior de Justícia no va analitzar el caràcter necessari i transcendent de la pràctica de les proves sol·licitades. Per tal de garantir el dret a la jurisdicció i el dret a la defensa de l'acusat convenia acceptar la pràctica d'aquestes proves, ja que la incorporació dels nous informes era necessària per tal de donar al Sr. J. M. D. l'oportunitat de defensar-se contradient les conclusions dels perits en el moment de la vista oral, les quals no constaven en el sumari fins a aquella data.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la lesió dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa del recurrent, que anul·li la sentència objecte de recurs i que reposi el recurrent "en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries que portin a aquest fi."

Vuitè

El 27 d'octubre del 2006, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què estimava que no s'havien produït vulneracions del dret a la defensa i del dret a la jurisdicció en les resolucions dels tribunals ordinaris objecte de recurs, atès que aquestes resolucions donen resposta a cadascuna de les al·legacions de la part recurrent i estan motivades en base a l'ordenament jurídic andorrà.

De la lectura de les al·legacions del recurrent es desprèn que el què realment es pretén és una revisió i una reforma de les consideracions jurídiques contingudes en les resolucions objecte de recurs que estan fonamentades i no poden ser qualificades d'arbitràries.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2006-21-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades.

Fonament jurídic únic

Com s'ha exposat amb deteniment en els antecedents, el recurrent demana emparament al Tribunal Constitucional contra la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia del 28 de juliol del 2006 per haver vulnerat els seus drets fonamentals a la jurisdicció i a la defensa, continguts a l'article 10 de la Constitució. Aquesta vulneració derivaria, d'una banda, del fet de no haver anul·lat els autes del 15 de juny del 2006 i del 30 de maig del mateix any, que van inadmetre un incident de nul·litat en contradicció amb el que estableix l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials; d'altra banda, la vulneració dels drets s'hauria produït com a conseqüència de la denegació de la pràctica de proves sol·licitades (incorporació de tres informes i declaració dels seus autors) sense haver analitzat el seu caràcter necessari i transcendent per a la resolució del recurs.

La demanda està mancada manifestament de contingut constitucional i, en conseqüència, en virtut del que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, s'ha d'inadmetre a tràmit.

En efecte, pel que fa a la primera de les al·legacions, la sentència exposa de manera motivada, raonada i raonable els motius pels quals l'incident de nul·litat intentat no estava inclòs en cap dels supòsits previstos per l'article 18 bis de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials. El debat sobre l'encert o no d'aquesta argumentació és aliè a aquesta jurisdicció constitucional.

El mateix cal dir respecte de la denegació de la pràctica de determinades proves. Com ha reiterat aquest Tribunal Constitucional en nombroses resolucions, el dret a emprar els mitjans de prova pertinents per a la defensa dels drets i interessos legítims de les parts en litigi forma part del dret a la jurisdicció i a la defensa, però la inadmissió d'una determinada prova només té relleu constitucional si l'òrgan judicial no dóna resposta a la sol·licitud formulada, o no motiva el seu refús o si aquesta motivació és lògicament irraonable. Doncs bé, en el cas aquí enjudiciat, és clar, prima facie, que cap d'aquests retrets es pot formular a la resolució objecte d'aquest recurs d'empara. La sentència recorreguda dóna resposta detallada a la sol·licitud de prova i es tracta d'una resposta motivada i perfectament raonable. Feta aquesta constatació, el nostre enjudiciament no pot anar més enllà, ja que, altrament, estaríem entrant en l'àmbit competencial propi de la jurisdicció ordinària.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2006-21-RE, interposat per la representació processal del Sr. J. M. D. contra la sentència del 28 de juliol del 2006 i l'aute del 7 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 20 de novembre del 2006.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat